

„FONTOS, HOGY A VIDÉKI KÖZPONTOKBAN IS PEZSGÓ TUDOMÁNYOS ÉLET LEGYEN”

Egyetemünk díszdoktora, volt tanszékvezetője Prof. Dr. Lovász László, aki az egykori JATE mellett a Princeton, a Yale, a Vanderbilt és a Bonni Egyetemek oktatójaként, kutatójaként is tevékenykedett már. A Magyar Tudományos Akadémia elnöke Szegedet olyan helyként emlegeti, amelyről már a kezdetekkor érezte, hogy érdemes lesz itt élni, hogy lesz kivel dolgozni, lesz kivel beszélgetni.

Hogyan emlékszik vissza arra az időszakra, amikor 1975 és 1982 között Szegeden a Geometriai Tanszékot vezette?

AZ A HÉT ÉV IGAZÁN PRODUKTÍV ÉS KELLEMES IDŐSZAKA VOLT AZ ÉLETEMNEK.

Nagyon szerettem a közösséget, az intézetet és a várost. Ehhez nyilvánvalóan az is hozzájárult, hogy fiatalok voltunk, kisgyerekekkel, intenzív családi és közösségi élettel.

Ez volt az egyetlen szegedi időszak eddigi pályafutása alatt. Miért döntött úgy akkor, hogy itt helyezkedik el?

Leindler László professzor, aki éppen most ünnepli a 80. születésnapját, akkoriban dékán volt. Megkeresett azzal a kérdéssel, hogy vállalnám-e a Geometriai Tanszék vezetését. Ez nagyon megtisztelő volt számomra, és mindig is úgy gondoltam, hogy fontos, hogy Magyarországon ne csak Budapesten, de a vezető vidéki központokban is minél pezsgőbb tudományos élet legyen. Úgy gondoltam, ez egy érdekes kihívás lesz, mert nem mellékesen egy olyan tudományágot próbáltam ott megtelepíteni, amit akkoriban még nem műveltek.

Miért tartja Szegedet kiemelkedőnek a tudományos élet szempontjából?

A szakterületem alapján elsősorban a matematikára fókuszálva megemlíteném például a két világháború közötti időszakot, amikor több, egészen kiemelkedő matematikus működött Szegeden. Haar Alfréd és Riesz Frigyes abszolút világklasszisok, akiknek eredményeit ma is mindenütt tanítják az egyetemeken. Szőkefalvi-Nagy Béla Riesz Frigyes tanítványaként vette át a stafétabotot, de ott volt Kalmár László is és Rédei László is, akivel már nem találkoztam, mivel ő kicsit előbb elköltözött. Olyan színvonalas iskola volt a szegedi, ahol úgy éreztem, hogy lesz kivel beszélni, lesz kivel együtt dolgozni, és nem is csalódtam ebben. *HOZZÁTESZEM, SZÁMOS ZSENIÁLIS DIÁKKAL IS TALÁLKOZTAM.*

1999-ben az akkori JATE díszdoktorává választották. Mit jelent Önnek ez a cím?

AZ EMBERNEK MINDIG JÓL ESIK, HA AZOK, AKIKET SZERET, AZ A KÖZÖSSÉG, AKI KEDVES SZÁMÁRA, KIFEJEZÉSRE JUTTATJA, HOGY FORDÍTVA IS ÍGY VAN. Ezért örültem különösen ennek a címnek.

fotó: MTA, Szigeti Tamás